

GWIAZDOZBIÓR POLSKIEJ PIOSENKI

22 lutego

Opracowanie: Wojciech Dąbrowski www.spotkaniazpiosenka.org

MIRA ZIMIŃSKA-SYGIETYŃSKA

(z d. **Maria Burzyńska**, ur. 22 lutego 1901 roku, Płock, zm. 26 stycznia 1997 roku), aktorka i piosenkarka, była gwiazdą kabaretów warszawskich. Mając 16 lat, wyszła za mąż za nauczyciela muzyki, **Jana Zimińskiego**. Debiutowała w teatrze w Radomiu (tytułowa rola w *Aszantce Władysława Perzyńskiego*). Ta rola zapewniła jej angaż do kabaretu *Qui pro quo*, gdzie występowała obok **Hanki Ordonówny** i **Zuli Pogorzelskiej**.

Śpiewała piosenki z tekstami **Mariana Hemara** (*Co się z tym stało* i *Piosenka Maryli*, muz. **Hemara**, *Dobre i to* i ballada *Trzej studenci* z *Salamanki*, muz. **Tadeusz Sygietyński**, *Bezsenna noc*, muz. **G. Cioffi**, *Drzewo migdałowe*, muz. **F. Tesky**, *Nie ma mowy*, muz. **F. Arroso**, *Przyjaciółka*, 1930, *Śnieg*, *Taka mała*, muz. **G. Claret**), **Antoniego Słonimskiego** (*Kolumna Zygmunta*, muz. **Tadeusz Sygietyński**) i **Juliana Tuwima** (*Pokoik na Hożej*, muz. **Władysław Dan Daniłowski**, 1931, *Tata da raka*, muz. **Andy Kitchmann**), polską wersję piosenki *Si petite* (*Taka mała*) **Lucienne Boyer**.

W latach trzydziestych występowała w Teatrze Aktora przy ul. Mokotowskiej i w Teatrze *Ateneum* w Warszawie (*Lekkomyślna siostra Władysława Perzyńskiego*, *Panna Maliczewska* i **Juliasiewiczowa** w *Moralności Pani Dulskiej Gabrieli Zapolskiej*, **Maria** w *Małym domku Rittnera*, tytułowa *Dama od Maxima*, tytułowa rola w *Madame Sans Gene Sardou*, u boku **Stefana Jaracza**, grającego **Napoleona**, **Kamilla** w *Żołnierzu królowej Madagaskaru*, u boku **Michała Znicza** w roli **Mazurkiewicza**).

Wielką popularność ugruntowała rolami filmowymi (*Ada to nie wypada*, *Każdemu wolno kochać*, *Manewry miłosne*, *Papa się żeni*). Pisała felietony, była redaktorem dodatku satyrycznego *Kuriera Porannego - Duby smalone*.

Po rozwodzie z **Janem Zimińskim**, wyszła za mąż za **Tadeusza Sygietyńskiego**, utalentowanego kompozytora, który pisał muzykę do jej piosenek.

W kwietniu 1939 roku otworzyła (z **Kazimierzem Krukowskim** i **Andrzejem Włastem**) teatrzyk *Ali Baba*, wystawiając rewię *Orzeł czy Rzeszka* ze słynną piosenką *Ten wąsik, ach ten wąsik* (sł. **Marian Hemar**, na melodię **Chaplinowskiej Titiny**), w której **Ludwik Sempoliński** parodiował Hitlera.

Podczas okupacji występowała w kawiarniach warszawskich, przeznaczając część honorarium na pomoc ofiarom wojny. Napisała tekst piosenki *Za spalone domy* (na melodię *Pierwszej kadrowej*) i utwór kabaretowy *A nasz pan Kopernik*. Za kontakty z Żydami, **Marianem Hemarem**, **Arnoldem Szyfmanem** i **Julianem Tuwimem**, została aresztowana i uwięziona na Pawiaku (1940).

Była członkiem *Armii Krajowej*. Podczas Powstania Warszawskiego pracowała jako pielęgniarka i koncertowała dla walczących powstańców.

Po wojnie śpiewała uaktualnioną wersję piosenki *A tu jest Warszawa* (muz. **Tadeusz Sygietyński**), do oryginalnego tekstu **Artura Bartelsa** (1818-1885), napisanego po upadku powstania styczniowego.

W latach 1945-1947 występowała w teatrach Lublina i Łodzi. Ponownie zagrała **Kamillę** (ostatnia rola teatralna) w *Żołnierzu królowej Madagaskaru* (1947). Potem z mężem, **Tadeuszem Sygietyńskim**, zajęła się organizacją zespołu folklorystycznego *Mazowsze*, a po jego śmierci kierowała zespołem (zwana *Panią na Mazowszu*) przez 40 lat (1957-1997). W tym czasie zespół dał blisko 3 tysiące koncertów, rozślawiając Polskę na całym świecie.

Jest autorką książek autobiograficznych: *Nie żyłam samotnie* (1985) i *Druga miłość mojego życia* (1990).

POKOIK NA HOŻEJ

Muzyka: **Władysław Dan Daniłowski**, sł. **Julian Tuwim**
piosenka z repertuaru **Miry Zimińskiej**

Brylantowe i mroźne błyszczą gwiazdy w przestworzach,
Z wieczną gwiazdą chorągwią noc sprawuje swą straż,
A ty, biedna dziewczyno, w pokoiku na Hożej
Siedzisz sama przy oknie i łkasz.
A przyczyna wiadoma: jakiś chłopak bezecny
Najpierw miał, potem rzucił, przedtem kochał, dziś nie,
A ty dalej go kochasz, no przypuśćmy, powiedzmy
I codziennie go widzisz we śnie.

Potem ziemia jest, lądy i morza,
A na ziemi wśród krajów i miast
Skrawek drobny: Warszawa i Hoża,
Co to znaczy wśród światów i miast?
Ty codziennie na Hożej, a ja często na Polnej,
Siedzę sama, samotna i wpatruję się w noc,
I podobno jest trzecia, która mieszka na Solnej,
Czwarta, piąta, tysięczna, ach, moc!

W każdym mieście: w Paryżu, w Kopenhadze, Londynie,
Nawet w Tokio, w Kaliszu, Jokohamie, czy wiesz?
Pęka serce z miłości jakiejś biednej dziewczynie,
Wiec na Hożej tak musi być też.
Lecz ty jeden zrozumiesz, o Boże,
W majestacie gwiazdzistym twych szat,
Że ważniejsze jest serce na Hożej
Niż te gwiazdy, mgławice i świat.